

פקודת המשטרה (תקון).

מס' 38 לש' 1938.

פקודה המתקנת את פקודת המשטרה.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת המשטרה (תקון), 1938, וקוראין אותה כאחד עם פקודת המשטרה, הקרויה לקמן הפקודה העיקרית.

2.—(1) הפקודה העיקרית תתוקן ע"י הוספת הסעיף דלקמן שיבוא לאחר סעיף 9 ויסומן כסעיף 9 א:—

9 א.—(1) למרות כל דבר האמור בפקודה זו או בכל תקנות שהותקנו על פיה, מותר יהא לגייס למשך ששה חדשים כל אדם המבקש להכנס למשטרה. אנשים שגוייסו כאמור ייקראו שוטרים נוספים זמניים ויהיו, פרט למותנה להלן, כפופים להוראות פקודה זו ולכל התקנות שיתקינו על פיה.

„משטרה נוספת
זמנית.

(2) המפקח הכללי יכול בכל עת שהיא לפטר מן המשטרה כל שוטר נוסף זמני במסרו לו הודעה בכתב חודש ימים מראש.

(3) שוטר נוסף זמני רשאי למסור הודעה בכתב למפקח הכללי, לא יאוחר מחודש אחד לפני תום ששת החדשים, כי אין ברצונו לחדש את השירות. בהעדר הודעה כזאת רואין אותו שוטר כאילו גוייס עפ"י סעיף-קטן (1) לתקופה נוספת של ששה חדשים, אלא אם כן פוטר עפ"י סעיף-קטן (2) או גוייס לשורות נוסף במשטרה עפ"י סעיף 9 מפקודה זו או עפ"י חוזה מיוחד.

(4) הוראות סעיף-קטן (2) וסעיף-קטן (3) ביחס למסירת הודעה תחולנה על כל תקופה נוספת של ששה חדשים כאילו היתה זו תקופה ראשונה של ששה חדשים עפ"י סעיף-קטן (1).

(5) תקנות שכר הנהגה טובה לשוטרים, תקנות המשטרה (שכר-שפה) ותקנות שכר הצטיינות לשוטרים לא תחולנה על שוטרים נוספים זמניים.

(6) הוראות חלק ט' מפקודה זו לא תחולנה על שוטרים נוספים זמניים, אלא שאפשר יהא ליתן פנסיות ותגמולים לתלויים בהם עפ"י סעיף 47 או 47 א:

בתנאי שאם גוייס אחר-כך שוטר נוסף מיוחד למשטרה הרגילה עפ"י סעיף 9 מפקודה זו או עפ"י חוזה מיוחד, יתחשבו בכל תקופת שירות קודמת בלתי נפסקת שבה שמש כשוטר נוסף מיוחד כבשירות המזכה אותו בפנסיה, בתגמולים או בקצבה אחרת עפ"י חלק ט' מפקודה זו.

(2) סעיף זה רואין אותו כאילו קבל תוקף ביום הראשון בספטמבר, 1938.

3—(1) הפקודה העיקרית תתוקן ע"י הוספת הסעיף דלקמן לאחר סעיף 47 שיסומן כסעיף 47 א: —

הוספת סעיף חדש
לפקודה העיקרית.

47 א.—(1) כל אימת ששוטר מת בזמן שירותו במשטרה מחבלות, שלדעת הנציב העליון במועצה יש ליחסן במישרין למהומות חמורות שפשטו בכל הארץ, יהא מותר לנציב העליון במועצה ליתן פנסיה כדלקמן במקום כל תגמול הניתן עפ"י סעיף 47 מפקודה זו —

„פנסיות לתלויים
בשוטר שנהרג
כתוצאה ממהומות
וכו'.

(I) אם השאיר אחריו המת אלמנה, תינתן פנסיה לאלמנה, כל זמן שלא נישאה לאיש והיא בעלת אופי טוב, בשעור של לא יותר מרבע משכורתו בת הפנסיה;

(II) אם השאיר אחריו המת ילד או ילדים תינתן פנסיה לכל ילד או ילדה עד הגיעם לגיל שמונה עשרה בשעור של לא יותר מאחד חלקי עשרים וארבעה ממשכורתו בת הפנסיה:

בחנאי כי —

(א) אם לא השאיר אחריו המת אלמנה המקבלת פנסיה יכולה הפנסיה הניתנת בעד כל ילד להיות בשעור של לא יותר מאחד חלקי שנים עשר ממשכורתו בת הפנסיה;

(ב) אם אלמנה של פקיד המקבלת פנסיה מתה בזמן שממשיכין ליתן פנסיה לכל ילד מילדיה, הרי מיום מותה ואילך, מותר לשלם פנסיה לכל ילד בשעור של לא יותר מאחד חלקי שנים עשר ממשכורתו בת הפנסיה של הפקיד;

(ג) אם ילדה המקבלת פנסיה נישאת לאיש לשני שמלאו לה שמונה עשרה שנה, מפסיקין לשלם לה פנסיה החל מיום נישואיה.

(ד) הסכום הכולל של הפנסיה שיש לשלמו לילדים לא יעלה לעולם על רבע משכורתו בת הפנסיה של הפקיד, אלא שאם היה הסכום הכולל מצטרף ליותר מן הסכום הזה, אלמלא פסקא זו, הרי מותר להתאים מזמן לזמן אותה פנסיה הניתנת לכל ילד, באופן שהסכום הכולל הנ"ל לא יהא יותר מן הסכום הנ"ל;

(III) אם השאיר אחריו המת אם, שבשעת מותו היתה תלויה בו לכלכלתה לגמרי או בעיקר, נותנין פנסיה

לאם בשעור של לא יותר מרבע ממשכורתו בת־
הפנסיה:

— בתנאי כי —

(א) אם השאיר אחריו המת אלמנה המקבלת פנסיה,
לא תעלה הפנסיה הניתנת לאם לכדי יותר מאחד
חלקי עשרים וארבעה ממשכורתו בת הפנסיה ;

(ב) אם לא השאיר אחריו המת אלמנה, אך השאיר
אחריו ילד או ילדים המקבלים פנסיה, לא תעלה
הפנסיה הניתנת לאם לכדי יותר מאחד חלקי שנים־
עשר ממשכורתו בת הפנסיה.

(2) המונח „משכורת בת פנסיה” שבסעיף־הקטן הקודם
פירושו המשכורת השנתית בת הפנסיה שהפקיד מקבל ביום
שנחבל בגופו.

(3) לשם חישוב סכום הפנסיה הניתנת עפ”י הוראות סעיף
זה, הרי משכורתו השנתית של סרג’נט או של שוטר באגף
הבריטי של המשטרה תהא כפל משכורתו השנתית.”

(2) סעיף זה רואין אותו כאילו קבל חוקף ביום הראשון בנובמבר, 1935.

הרולד מק־מיכאל

נציב עליון.

21 בנובמבר, 1938.